

POSTANOWIENIE

11 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 lutego 2026 r. w Warszawie
zażalenia S. K.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 16 września 2025 r.,
III WSC 20/25,
w sprawie z wniosku S. K.
z udziałem D. K. i W. G.
o zasiedzenie,

oddala zażalenie.

(G.G.)

UZASADNIENIE

Sąd pierwszej instancji oddalił wniosek o stwierdzenie zasiedzenia, a Sąd odwoławczy oddalił apelację wnioskodawcy, który wniósł skargę kasacyjną.

Skarżący w ramach obu podstaw kasacyjnych (naruszenia prawa materialnego i przepisów postępowania) podniósł 8 zarzutów kasacyjnych i wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania z uwagi na wystąpienie istotnych zagadnień prawnych, które można wyrazić w 5 pytaniach. Po wniosku skarżący zamieścił jedno uzasadnienie, wspólne dla zarzutów kasacyjnych i wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Postanowieniem zaskarżonym zażaleniem wnioskodawcy Sąd Okręgowy w Suwałkach odrzucił skargę kasacyjną, ponieważ nie zawiera ona uzasadnienia

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, tj. wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.

W zażaleniu skarżący podniósł, że skarga zawiera wyodrębnioną część uzasadnienia, stanowiącą uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie skargi kasacyjnej ma 9 stron i zostało podzielone na zaledwie 4 akapity. Skarżący w zażaleniu wskazał 4 fragmenty uzasadnienia skargi stanowiące według niego uzasadnienie wniosku o przyjęcie. Trzy fragmenty mają stanowić uzasadnienie wystąpienia w sprawie zagadnień 1-3, a uzasadnienie zagadnień 4 i 5 ma stanowić kolejny fragment.

Uzasadnienie pierwszego zagadnienia rozpoczyna się na początku uzasadnienia i ma ok. 30 wersów. Tymczasem cały pierwszy akapit uzasadnienia ma ok. 160 wersów. Także treść następująca bezpośrednio po fragmencie wskazanym przez skarżącego nie daje podstaw do przyjęcia, że skarżący przystąpił do omawiania kolejnej kwestii.

Fragment mający uzasadniać drugie zagadnienie także ma ok. 30 wersów i w całości jest ukryty w pierwszym akapicie, liczącym ok. 160 wersów.

Uzasadnienie trzeciego zagadnienia ma ok. 20 wersów i jest jednocześnie początkiem trzeciego akapitu, liczącego ok. 70 wersów. Przy czym także treść nie wskazuje, aby w miejscu wskazanym przez skarżącego jako koniec uzasadnienia zagadnienia kończył się jeden wywód i zaczynał następny.

Natomiast uzasadnieniem zagadnień 4 i 5 ma być ok. 40 końcowych wersów pierwszego akapitu, liczącego ok. 160 wersów.

Dopiero zażaleniem skarżący usunął brak skargi w postaci braku uzasadnienia wniosku o przyjęcie (wymaganie z art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Bez zażalenia sama treść skargi kasacyjnej nie pozwala na wyodrębnienie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie nie zostało wyodrębnione ani układem treści (podział na akapity), ani też sama treść nie pozwala na nawet

przybliżone wyodrębnienie fragmentów mających cechy uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi.

Skarżący został wezwany do usunięcia braku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i nie usunął braku, a Sąd drugiej instancji prawidłowo odrzucił skargę kasacyjną (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

Uczestnik złożył odpowiedź na zażalenie, lecz została ona zwrócona. Ponowne wniesienie zażalenia nastąpiło po upływie tygodniowego terminu do wniesienia odpowiedzi (art. 395 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Zażalenie zawierało wniosek o przyznanie kosztów od skarżącego. Wnioski zawarte w spóźnionym piśmie procesowym są bezskuteczne (art. 167 k.p.c.), chyba że ustawa przewiduje inny skutek (np. odrzucenie lub zwrot pisma). Zatem spóźnioną odpowiedź na zażalenie Sąd drugiej instancji prawidłowo włączył do akt, Sąd Najwyższy wziął jej treść pod uwagę przy rozpoznaniu zażalenia, lecz zawarte w odpowiedzi wnioski nie podlegają rozpoznaniu.

Dariusz Pawłyszcz

(G.G.)

[a.ł]